

ros, Patrenos, Pauperes de Lugduno, Passaginos, Josephinos, Arnaldistas, Speronistas, & alios quibuscumque nominibus censeantur, facies quidem habentes diuersas, sed caudas ad invicem colligatas, quia de vanitate conveniunt in idipsum.

Ipsorum & aliorum facies.

§. 1. Damnati vero per Ecclesiam seculari iudicio relinquantur, animadversione debita puniendi. Clericis prius a suis ordinibus degradatis.

§. 2. Si qui autem de predictis, postquam fuerint deprehensi, redire voluerint ad agendum condignam poenitentiam, in perpetuo carcere detendantur.

§. 3. Credentes autem eorum erroribus, similiter hereticos iudicamus.

§. 4. Item receptatores, defensores, & fautores hereticorum excommunicationis sententia decernimus subjacere. Statuentes, ut si postquam quilibet talium fuerit excommunicatione notatus, satisfacere contempserit infra annum, ex tunc ipso jure sit factus infamis.

§. 5. Nec ad publica officia seu consilia, nec ad eligendos alios ad huiusmodi.

§. 6. Nec ad testimonium admittatur.

§. 7. Sit etiam intestabilis, nec testamenti habeat facultatem.

§. 8. Nec ad hereditatis successionem accedat.

§. 9. Nullus praeterea ipsi super quocumque negotio, sed ipse aliis respondere cogatur.

§. 10. Quod si forte iudex extiterit, ejus sententia nullam obtineat firmitatem: nec causa aliqua ad ejus audientiam perferatur.

§. 11. Si fuerit advocatus, ejus patrocinium nullatenus admittatur.

§. 12. Si tabellio, instrumenta confecta per ipsum nullius penitus sint momenti, sed cum auctore danato damnentur, & in similibus idem praecipimus observari.

§. 13. Si vero Clericus fuerit, ab omni officio & beneficio deponatur.

§. 14. Si qui autem tales postquam ab Ecclesia fuerint denotati, evitare contempserint, excommunicationis sententia percellantur, alias animadversione debita puniendi.

§. 15. Qui autem inventi fuerint sola suspitione notabiles, nisi juxta considerationem suspitionis, qualitateque personae, propriam innocentiam congrua purgatione monstraverint, anathematis gladio feriuntur, & usque ad satisfactionem condignam ab omnibus evitentur: ita quod si per annum in excommunicatione persisterint, tunc velut heretici condemnentur.

§. 16. Item proclamationes aut appellationes huiusmodi personarum minime audiantur.

§. 17. Item Iudices, Advocati, & Notarii, nulli eorum officium suum impendant, alioquin eodem officio perpetuo sint privati.

§. 18. Item Clerici non exhibeant huiusmodi pestilentibus Ecclesiastica sacramenta, nec elemosinas, aut oblationes eorum recipiant: similiter hospitalarii, aut Templarii, aut quilibet regulares, alioquin suo priventur officio, ad quod nunquam restituantur absque indulto Sedis Apostolicae speciali. Item quicumque tales praesumpserint Ecclesiastica tradere sepulturae, usque ad satisfactionem idoneam, excommunicationis sententiae se noverint subjacere, nec absolutionis beneficium mereantur; nisi propriis manibus publice extument, & projiciant huiusmodi corpora damnatorum, & locus ille perpetuo careat sepultura.

§. 19. Item firmiter inhibemus, ne cuiquam laicae personae liceat publice vel privatim de fide Catholica disputare: qui vero contra fecerit, excommunicationis laqueo innodetur.

§. 20. Item si quis hereticos sciverit, vel aliquos oeculta conventicula celebrantes, seu a communi conversatione fidelium vita & moribus dissidentes, eos studeat indicare confessori suo, vel alii per quem credat ad Praelati sui, & Inquisitorum haereticae pravitatis notitiam pervenire, alioquin excommunicationis sententia percellatur.

§. 21. Haeretici autem & receptatores, defensores, & fautores eorum, ipsorumque filii usque ad secundam generationem, ad nullum ecclesiasticum beneficium seu officium admittantur, quod si secus actum fuerit, decernimus irritum & inane. Nos enim praedictos ex nunc privamus beneficiis acquisitis, volentes ut tales & habitis perpetuo careant, & ad alia similia nequaquam in posterum admittantur. Illorum autem filiorum emancipationem nullius esse momenti volumus, quorum parentes post emancipationem huiusmodi, ad invium superstitionis haereticae a via declinasse confiterentur veritatis.

nerationem, ad nullum ecclesiasticum beneficium seu officium admittantur, quod si secus actum fuerit, decernimus irritum & inane. Nos enim praedictos ex nunc privamus beneficiis acquisitis, volentes ut tales & habitis perpetuo careant, & ad alia similia nequaquam in posterum admittantur. Illorum autem filiorum emancipationem nullius esse momenti volumus, quorum parentes post emancipationem huiusmodi, ad invium superstitionis haereticae a via declinasse confiterentur veritatis.

Dat. apud Vrbein Veterem 5. Non. Martii, Pont. nostri Anno 3.

MARTINUS II. DICTUS IV. PONT. CXCI. ANNO DOMINI 1285.

Martinus II, dictus IV, ex oppido Brixi, Campanus, Gallus Senonen. diocesis, Simon antea dictus, Presbyter Cardinalis S. Caeciliae. Creatus Viterbii, Anno Domini 1281. 8. Kal. Mar. Coronatus apud Vrbein Veterem, 10. Kal. Aprilis eodem anno. Sedit in Romana Sede annos 4. menses 1. dies 7. Creavit Cardinales septem. Obiit Perusii 4. Kal. Aprilis, anno 1285. in Cathedrali S. Laurentii Ecclesia sepultus. Vacavit Sedes dies 4.

Damnatio & excommunicatio Michaelis Palologi Graecorum Imperatoris, ab Ecclesia Romana dissidentis.

Dudum quoque hic idem Imperator dissidens, sed tempore Concilii Lugdunensis ad obedientiam Greg. X. redierat, ut sup. in illius const. 2. Exultans.

Ecclesia etiam Graeca & Latina dissidentis, concordata fuit tempore Eug. IV. in Concilio Florentino, ut in dicti Eug. const. 17. Latentibus.

MARTINVS EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Ad certitudinem praesentium, & memoriam futurorum.

CHARLES Palologum, qui Graecorum Imperator nominatur, tanquam eorundem Graecorum antiquorum schismaticorum, & in antiquo schismate constitutorum, & per hoc haereticorum, nec non & haereticorum, ac schismatis antiqui fautorem, de fratrum nostrorum consilio denuntiamus praesente fidelium multitudine copiosa excommunicationis sententiam latam a canone

§. 1. Haeretici autem & receptatores, defensores, & fautores eorum, ipsorumque filii usque ad secundam generationem, ad nullum ecclesiasticum beneficium seu officium admittantur, quod si secus actum fuerit, decernimus irritum & inane. Nos enim praedictos ex nunc privamus beneficiis acquisitis, volentes ut tales & habitis perpetuo careant, & ad alia similia nequaquam in posterum admittantur. Illorum autem filiorum emancipationem nullius esse momenti volumus, quorum parentes post emancipationem huiusmodi, ad invium superstitionis haereticae a via declinasse confiterentur veritatis.

canone incurrisse, ac ipsius fore sententia vinculo in nodatum.

§. 2. Ceterum universis, & singulis Regibus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, & ceteris omnibus, cuiuscumque sint preeminentie, conditionis aut status, necnon universitatibus civitatum, castrorum, & aliorum locorum, districtius inhihemus, ne cum eodem Michaele Palaeologo in huiusmodi excommunicatione manente, societatem vel confederationem aliquam contrahere, sub quovis ingenio, vel machinatione presumant, vel etiam ei alias in his pro quibus excommunicatus est denunciatus a nobis, prestare consilium, vel favorem, publicum vel occultum.

§. 3. Et si secus presumpsum fuerit, omnes singulares personas contrarium facientes, non obstante qualibet indulgentia, sub quacumque forma verborum, vel expressione ipsis ab Apostolica Sede concessa, vel in posterum concedenda, quam quoad hoc viribus volumus omnino carere, sententiam excommunicationis, quam ex nunc in ipsos ferimus, volumus incurrite ipso facto. Terras autem ipsorum, necnon universitates predictas, que secus attentare presumpserint, prout expedire viderimus, Ecclesiastico subijcere curabimus interdicto, ad privationem omnium bonorum, que a quibuslibet tenentur in Ecclesiis, & ad poenas alias spirituales & temporales, prout utile putabimus processuri, & nihilominus societates, confederationum ipsas, etiam si poenarum & juramenti adjectione, vel quacumque fuerint alia firmitate vallata, decernimus irritas, & inanes.

§. 4. Ut autem huiusmodi noster processus ad communem omnium notitiam deducatur, chartas sive membranas processum continentes eundem, in majoris Vrbe vana Ecclesie appendi, vel affigi olliis, seu superliminariis faciemus, que processum ipsum quasi sonoro preconiio, & patulo indicio publicabunt, ita quod idem Palaeologus, & alii contra quos processus ipse contigit, nullam possint postmodum excusationem pretendere quod ad eos talis processus non pervenerit, vel quod ignoraverint eundem, cum non sit verisimile remanere quoad ipsos incognitum vel occultum, quod tam patenter omnibus publicatur.

Actum apud Urbem Veterem, in platea dictae majoris Ecclesie, in festo Dedicacionis Basilicæ Principis Apostoli. Pont. nostri Anno primo.

HONORIUS QUARTUS PONT. CXCLII. ANNO DOMINI MCCLXXXV.

Honorius Quartus Romanus, Jacobus Sabellus antea dictus, Patre Luca, Diaconus Cardinalis Sanctae Mariae in Cosmedin, alias Schola Græca. Creatus Bullar. Mag. Tom. I.

Perusii 4. Non. Aprilis Anno Domini 1285. Coronatus Romæ die 2. Kal. Maii eodem anno. Sedit annos duos, dies duos. Creavit Cardinalem unum. Obiit Romæ anno 1287. 3. Nonas Aprilis. & ad S. Petrum sepultus est, postea ad Ecclesiam S. Mariae in Ara Cæli translatus, & in Sacello majorum suorum conditus. Vacavit sedes menses 10. dies 10.

Damnatio sectæ, sub nomine Ordinis Apostolorum, nulla habita Sedis Apostolicæ licentia, temerè introductæ.

Consimiles literas edidit Nicol. IV. Pont. sui anno 3. Sed his antiquioribus de more contentus, eas prætermisit.

HONORIVSE PISCOPIVS, Seruus Servorum Dei: Venerabilibus Patribus, universis patribus Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Cathedralium Ecclesiarum electis, & Vicariis earundem, ad quos litera ista pervenerint, Salutem & Apostolicam benedictionem.

L I M fecit. recor. Papa Gregorius X. prædecessor noster, in Concilio Lugdunensi omnes religiones & Ordines Mendicantium, ad inventos post generale Lateranense Concilium, qui nullam confirmationem Sedis Apostolicæ meruerunt, perpetuæ prohibitioni subiecit: & quatenus processerant, revocavit.

Gregorius X. vestis novæ infirmitatis religionis in c. l. de Relig. dom. in 6.

§. 1. Verum sicut ad nostri Apostolatus auditum, facta querula deferente pervenit, quidam qui post generale, & ante Lugdunense prædicta Concilia, sub nomine Ordinis Apostolorum, habitum novæ religionis assumpserunt, quamquam nullam aliquando confirmationem Sedis Apostolicæ meruissent, prohibitionis ac revocationis prædictæ temerarii præsumptores, eundem habitum, seu ei consimilem sub eodem nomine usque hodie deferentes, quamplures etiam alii, assumpto post dictum Lugdunense Concilium, huiusmodi habitu, per diversas Mundi partes mendicando discurrere non verentur, facientes ea que non condecet, in animarum suarum periculum, & grave scandalum plurimorum: præsertim cum nonnulli, pravitate hæreticæ vitio laborantes, sub huiusmodi habitu sint inventi.

Quidam tam men religionem sub nomine Ordinis Apostolorum induxerunt multa mala parantes.

§. 2. Nos igitur volentes talium prævaricatorum insolentem audaciam refrænari, prædictam, non tam religionem, quam perniciosam sectam penitus aboleri, ne forte fidelium simplices falsa sanctitatis eorum imagine seducantur, universitati vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus quoscumque de prædictis in vestris civitatibus & diocesis invenire contigerit, eos ad deponendum huiusmodi habitum, monitione præmissa, per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita, compellatis, monentes eosdem, ut si religiosam vitam ducere cupiunt, ad aliquam se transferant de Religionibus approbatis. Quod si aliqui eorum censuram prædictam contempserint, vos contra ipsos ad poenam carceris, seu aliam, prout expedire videbitis, procedatis, invocato adversus eos, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Hic ergo Pö. eam dñat.

§. 3. Ceterum ut prædicti eo facilius à sua insolentia compescantur, quo magis à CHRISTI fidelibus abjici se viderint & contemni: Volumus nihilominus, quod huiusmodi processum nostrum, in vestrarum civitatum & diocesium terminis, iteratis vicibus publicantes, ac facientes per aliquos publicari, eosdem populos auctoritate nostra moneatis, & inducatis attente, ne aliquem de prædictis præfatum habitum deferentibus, recipere præsumant in hospitio, vel eis aliquas elemosynas largiantur, nec ad deferendum habitum, seu ei consimilem, impendant consilium, auxilium, vel favorem.

Subventio nemque prohibet.

Dat. Romæ apud S. Sabinam, 5. Id. Martii, Pont. nostri Anno 1. sub anno Dominicæ incarnationis 1285.

Dat. P. A. S. die 1. Martii.

Q. 2. Quod